

Aura av Carlos Fuentes

Läroinroduktion

FÖRNUFT OCH TID

Att läsa *Aura* är att suggereras in i en berättelse som upphäver två av vår tids och vårt samhälles grundföreställningar: förnuftets överlägsenhet över det irrationella och tiden som linjär transportsträcka. Tillsammans med Felipe Montero träder vi in i ett hus som utmanar vår tidsuppfattning och vår verklighetsförankring. Stämningen är drömlig, händelser ologiska och ofattbara. Felipe lyder inte sitt förnufts farhågor. Den tvekan han inledningsvis erfar inför det uppdrag som åläggs honom förlorar i kraft till förmån för det begär han känner för den unga vackra Aura. Hans rationella tänkande offras i åtråns namn. Tiden verkar upphävas på mer än ett vis, den är mer cirkulär än linjär. Hur länge befinner sig Felipe i fru Llorentes hus innan vi lämnar honom i hennes armar? Tre dygn? Under den tiden hinner Aura, fru Llorentes unga projektion, återfödas åldras och sedermera dö. Felipe får rollen som änkans make, den gamle generalen som varit död i flera decennier.

SPRÅK OCH GRAMMATIK

Den drömlika deterministiska stämningen förstärks av språket och berättarperspektivet. Användningen av duform, andra person singular, dra effektivt in oss i texten, minimerar avståndet mellan läsare och romankaraktär. Att berättelsen är berättad i presens, som emellanåt växlar över i futurum, gör det än svårare att värja sig. Som om det vore en dröm vi inte kan vakna upp ifrån. Eller som en roman vi inte kan släppa. Man kan fråga sig om det är en slump att boken inleds med orden "Du läser". De gånger Felipe tänker tankar som sträcker sig utanför huset är när han själv *skriver* rent konkret på sin egen avhandling (s. 30) eller när hans fantasi i tanken skriver en möjlig utväg för honom och Aura (s. 32 f.). Men han är snart tillbaka i att åter underkasta sig en läsande position där någon annan skriver handlingen, han blir en karaktär i ett groteskt spel om ungdom, skönhet, åldrande och död.

Klassrumsfrågor

Kortromanen *Aura* av Carlos Fuentes är, trots sitt ringa omfång, inte helt lätt att sammanfatta handlingen på. Gör ett försök ändå. Vad handlar den om?

Vem är huvudpersonen i berättelsen? Vad får vi veta om honom i inledningen? Berätta allt du kommer på.

Beskriv gatan Calle de Donceles. Vad är utmärkande för den? Varför har husen dubbla nummer? Vad kan man tänka sig att det har för betydelse att husen har kvar en gammal numrering?

Vad händer när duet kommer fram till det hus han söker? Beskriv hans väg in i huset. Huset ligger ständigt i mörker. Hur orienterar sig huvudpersonen när synen är otillräcklig? Gör en så utförlig beskrivning av huset som du kan. Varför är det så mörkt? Är det något rum i huset som är ljust? Varför?

Vem är fru Llorente? Varför har hon annonserat efter en ung historiker? Vem var hennes man? Vad vill hon egentligen använda Felipe till?

Vem är Aura? Vilka utmärkande drag har hon? Vad känner Felipe för henne? Vad får man veta om Aura i början av romanen? När börjar Felipe ana oråd? Vad får man veta om Aura i slutet?

Under hur lång tid utspelar sig romanen? På vilka olika sätt tematiseras tid i berättelsen?

Fundera lite på språket. Berättelsen är skriven i andra person singular. Hur känns det att läsa en text som är skriven i duform? Hade du upplevt berättelsen annorlunda om den hade varit skriven i första person eller tredje person. Även tempusformerna är speciella. Fuentes skriver sin historia i presens, som då och då går över i futurum. Kan du hitta ett par, tre exempel där texten byter tempus. Varför tror du författaren har gjort så?

Aura är på en gång både realistisk och fantastisk. Den utspelar sig på en verklig plats i en verklig tid, men har övernaturliga inslag. Detta är utmärkande för genren magisk realism som kommit att förknippas med många latinamerikanska 1900-talsförfattare. Kan du nämna några andra latinamerikanska författare som vunnit stora läsekretsar genom sina magiskt realistiska romaner?

Aura berör ämnen som skönhet, begär, åldrande och förlorad ungdom. Du är ju själv fortfarande ung, livet är fullt av möjligheter. Kan du föreställa dig dig själv som gammal? Hur tror du det kommer att kännas att bli äldre? Vilken syn på åldrande tycker du är utmärkande för vår kultur och vårt samhälle?